

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מרי יפעתי

דריה לזבניק

תובעת

נגד

אריה פרא

נתבע

פסק דין

רקע עובדתי

- 1
2
3 .1 התובעת (להלן גם **דריה**), עורכת דין בהכשרתה, הגישה תביעה כספית, על סך 350,000 ₪, כנגד
4 הנתבע (להלן גם **אריה**) בגין ארבעה פרסומים המהווים, לדבריה, עוולות לשון הרע והפרת הגנת
5 הפרטיות.
6
7 .2 הרקע לסכסוך בין דריה לאריה מקורו בשנת 2014 עת דריה, בהיותה סטודנטית למשפטים, שכרה
8 מאריה יחידת דיור המצויה בחצר ביתו. בין הצדדים התגלע סכסוך שהוביל לכך כי דריה עזבה את
9 המושכר תוך פחות מחודש ימים מאז עברה להתגורר בו.
10
11 .3 כפי שיפורט להלן, תקופת השכירות הקצרה הולידה הליכים משפטיים מרובים בין הצדדים, החל
12 משנת 2014 ועד להגשת תביעה זו בשנת 2019, ואף תלונות הדדיות במשטרה.
13
14 המחלוקת מושא התביעה שבפני נסובה סביב פרסומים שנעשו על ידי אריה בחודשים נובמבר –
15 דצמבר 2018; שני פרסומים בערוץ יוטיוב של אריה (להלן **הפרסומים הראשון והשני**), פניה בכתב
16 ללשכת עורכי הדין לצורך התנגדות לקבלת דריה כחברה בלשכה (להלן **הפרסום השלישי**), ופניה
17 באמצעות הדואר האלקטרוני למאמן והמעסיק של דריה באותה העת, עו"ד ארז אבוהב, לו צורפה
18 הפניה ללשכת עורכי הדין וקישור לפרסום ביוטיוב (להלן **הפרסום הרביעי**).
19
20 .4 על מנת להבין את הרקע לפרסומים יש להידרש בקצרה לסכסוך שהתגלע בין הצדדים במהלך
21 תקופת השכירות ולהליכים המשפטיים שהתנהלו בעטיו.
22

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

5. בתמצית, טוענת דריה, כי בתקופה בה התגוררה ביחידת הדיור אריה התנכל אליה; מנע ממנה מעבר
1 חופשי ליחידת הדיור וממנה החוצה, שכן הייתה צריכה להתקשר אליו כדי שיפתח את השער; דיבר
2 אליה בצורה מעליבה, בוטה ופוגענית; דרש מאורחיה להזדהות בפניו בטרם כניסתם; ולבסוף דרש
3 ממנה לפנות את המושכר בניגוד לחוזה.
4
5
6. לטענת אריה, בתמצית, דריה היא זו שהפרה את החוזה ביניהם; שיקרה במעמד חתימת החוזה עת
6 הציגה עצמה כמי ששוכרת את יחידת הדיור כבודדה, בעוד שבפועל היה לה בן זוג שאף לן במושכר;
7 לא הציגה לו תעודת סטודנט, למרות שקיבלה ממנו הנחת סטודנט בדמי השכירות; נהגה להזמין
8 חברים בשעות הלילה, להקים רעש, לצרוך אלכוהול ולהפריע לשוכרים האחרים ביחידות הדיור
9 הסמוכות, ועוד. לאור זאת, הודיע לה אריה כי עליה לעזוב את המושכר.
10
11
12. 7. הקרע ביחסים בין הצדדים הלך והעמיק עד לאירוע השיא, שהתרחש ביום 19.12.2014 (להלן: **אירוע**
12 **הדחיפה** או **התקיפה**), בעקבותיו עזבה דריה את יחידת הדיור. בקצירת האומר, האירוע התרחש
13 בשעת לילה מאוחרת כאשר דריה חזרה למושכר, מלווה בפקח של השיטור עירוני, והתקשרה לאריה
14 כדי שיפתח את השער לחצר. אריה פתח מרחוק את השער החשמלי, שהיה (לדבריו) תקול, ואולם
15 עת ראה כי דריה עומדת להיכנס לחצר יחד עם בן זוגה דאז, איוון לבדב (להלן **איוון**), הגיע אריה
16 לאזור השער, ביקש מדריה להיכנס לישון וסירב להכניס את איוון, שאיים עליו (לדבריו) מספר
17 ימים קודם לכן. בין דריה לאריה התפתח ויכוח, אותו הקליטה דריה באמצעות הטלפון הנייד שלה.
18 מצלמת האבטחה בביתו של אריה צילמה את המתרחש.
19
20
21 ברגע השיא, דחף אריה את דריה מקו השער לאחור. לגרסת דריה, אריה תקף אותה בפראות
22 ובאכזריות תוך שחבט בפניה ובחזה ואף תקף את איוון בצורה אלימה וקיצונית. מנגד, לגרסת
23 אריה, הוא דחף את דריה דחיפה קלה לאחור באופן אינסטינקטיבי מאחר ודריה הכניסה את ראשה
24 לקו השער שעמד להיסגר ולמחוץ את ראשה. לאחר שדריה החלה לצעוק כי אריה תקף אותה, רץ
25 איוון לכיוונו ותקף אותו עם שתי ידיו על חזהו. בתגובה הדף אריה את איוון. איוון ניסה לתקוף את
26 אריה פעם נוספת אך נבלם על ידי הפקח שנכח במקום.
27
28 **ההליכים הקודמים**
29
30. 8. ההליך שבפני הוא ההליך המשפטי החמישי המתנהל בין הצדדים. שני ההליכים הרלבנטיים ביותר
30 להבנת הרקע לפרסומים, מושא התביעה בפני, הינם פסק הדין שניתן בבית המשפט בכפר סבא
31 והערעור שהוגש על פסק דין זה. אסקור להלן בקצרה את ההליכים שקדמו להליך זה.
32
33

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

9. ה"ט (רחובות) 48661-12-14 (כב' השופטת אפרת פינק) - לאחר אירוע השיא, הגישה התובעת תלונה במשטרה נגד אריה ובקשה לצו למניעת הטרדה מאיימת. בדיון שנערך ביום 23.12.2014 ניתן צו זמני במעמד צד אחד ונקבע דיון במעמד שני הצדדים. לדיון לא התייצב אריה וניתן צו קבוע למשך 3 חודשים. אריה הגיש בקשה לביטול הצו מהטעם כי לא קיבל הזמנה לדיון. כב' השופטת פינק מצאה כי אכן לא היה זימון כדן. עם זאת, ולאור עמדתה של דריה כי כבר פינתה את יחידת הדיוור, ובהעדר תגובה מצד אריה, נמחקה הבקשה לביטול הצו.
- תא"מ (כפר סבא) 7710-08-15 ותא"מ 13525-11-15 (כב' השופט רונן פלג) - דריה הגישה כנגד אריה תביעה לפיצויים, על סך 75,000 ₪, בגין לשון הרע, תקיפה והטרדה מינית. לאחר הגשת התביעה על ידי דריה, הגיש אריה ואשתו, גב' שוש פרא, תביעה כנגד דריה ובן זוגה איוון, בין היתר בגין הפרת הסכם השכירות, הגשת תלונות שווא במשטרה, תקיפה ואיומים. שני התיקים נוהלו במאוחד. לאחר שהתנהל ההליך במלואו, לרבות שמיעת ראיות, קיבל בית המשפט את תביעתה של דריה ודחה את תביעתם של אריה ואשתו כנגד התובעת וכנגד איוון. בפסק הדין, שניתן ביום 10.10.2017, חייב בית המשפט את אריה לשלם לדריה פיצוי בגין נזקיה עקב הפרת הסכם השכירות מצידו, פיצוי בגין עוולת לשון הרע והטרדה מינית (לאחר שכינה אותה בין היתר זנונת) ופיצוי עונשי בגין תקיפה. סך הכל חייב בית המשפט את אריה לשלם לדריה סך של 55,760 ₪ (כולל שכ"ט עו"ד להם מתווסף רכיב המע"מ) ובתוספת הוצאות משפט (להלן **פסק הדין בכפר סבא** או **פסק הדין של בית משפט קמא**).
- ע"א (מחוזי מרכז) 58782-11-17 שנדון בפני (כב' השופט יעקב שיינמן) – אריה, שלא השלים עם קביעות בית המשפט בפסק הדין בבית המשפט בכפר סבא, הגיש ערעור על פסק הדין במסגרתו טען כי שגה בית המשפט קמא בקביעותיו ובניתוחיו, התעלם מסתירות בגרסאותיה של דריה וכי פסק הדין מוטא. דריה טענה, מנגד, כי בית המשפט קמא צדק, כי אין להתערב בקביעותיו ודין הערעור להידחות.
- בדיון שהתקיים ביום 23.10.2018 הגיעו הצדדים, בהמלצת בית המשפט, להסכמה לפיה "**מסקנות פסק הדין של ביהמ"ש קמא והממצאים שבו מבוטלים, אך התוצאות האופרטיביות לרבות החיובים הכספיים נשארים בעינם**". לאור הסכמה זו, שקיבלה תוקף של פסק דין, הערעור נמחק. בית המשפט פסק הוצאות לטובת המשיבה בערעור (דריה) אך בגין הדיון בלבד מהטעם כי: "**יש לקחת בחשבון את ההתרחשויות שהיו בתיק, מסכת האירועים והעובדה ששני הצדדים גלשו לאירועים שהיו מיותרים והיה ניתן לגדוע אותם בטרם התרחשו**". (להלן **פסק הדין בערעור**).
10. כחודש לאחר שניתן פסק הדין בערעור, פרסם אריה ביום 29.11.2018 את הפרסומים הראשון והשני, הפרסומים בערוץ היוטיוב, ביום 30.11.2018 את הפרסום הרביעי, הפנייה ללשכת עורכי הדין, וביום 4.12.2018 את הפרסום השלישי, פניה למאמן.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1

2 בתמצית, וכפי שיפורט בהרחבה בהמשך, הפרסומים הראשון והשני עוסקים בעיקר בפסק הדין
3 שניתן בבית המשפט בכפר סבא, בצירוף סרטון מצלמת האבטחה שתיעדה את אירוע התקיפה
4 בלוויית הערותיו של אריה, הפנייה ללשכת עורכי הדין נעשתה כהתנגדות לקבלת דריה ללשכה בשל
5 התנהגותה והתנהלותה, בין היתר בסכסוך בין הצדדים, והפנייה למאמן, עו"ד ארז אבוהב הינה
6 הפנייתו למכתב הפנייה ללשכה וכן קישור לפרסום ביוטיוב.

7

8 11. ה"ט (רחובות) 11550-12-18 (כבי' השופטת אושרית הובר היימן) – בסמוך לאחר ביצוע הפרסומים,
9 הגישה דריה תלונה במשטרה כנגד אריה בגין הטרדה ובמקביל הגישה בקשה למתן צו למניעת
10 הטרדה מאיימת, בטענה כי אריה מטריד אותה ואובססיבי כלפיה. ביום 15.1.2019, לאחר שמיעת
11 טעות הצדדים, החליט בית המשפט לדחות את הבקשה למתן הצו לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת.
12 בית המשפט קבע כי לא מצא ממש בטענת דריה לפיה אריה מטריד אותה באופן מתמשך לאורך
13 שנים, בעוד שלמעשה מאז שנת 2014 ועד לפרסומים לא יצר עמה קשר, לא הטריד אותה, לא איים
14 עליה ולא עקב אחריה.

15

16 12. ביום 1.2.2019 הגישה התובעת את התביעה שבפני בגין ארבעת הפרסומים.

17

18

ההליך

19

20 13. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית; מטעמה של דריה, הוגש תצהירה, וכן תצהירים של שני עדים,
21 שירה פרוכטר וסרגיי שישקין. כמו כן, ביקשה דריה לחקור את המומחה מטעם אריה, שחוות דעתו
22 הוגשה על ידי אריה בנוגע לסרטון מצלמות האבטחה.

23

24 מטעמו של אריה, הוגש תצהירו וכן בקשה לזימון עדים – איוון לבדב, בן זוגה של דריה במועדים
25 הרלוונטיים, גד מריאן מעסיקו של איוון, שי כהן בעל הדירה ששכרו דריה ואיוון לאחר עזיבת
26 המושכר, ותמר נחושטן, חברתה של דריה. בהחלטתי מיום 14.9.2020, לאחר קיום דיון במעמד
27 הצדדים, אישרתי את זימוןם של העדים איוון לבדב ושי כהן לבדב.

28

29 14. בהליך התקיימו שני דיוני ראיות; בדיון שנערך ביום 4.3.2021 נחקר המומחה מר ניסים גירסי,
30 ונחקרו העדים שירה פרוכטר, סרגיי שישקין, שי כהן ואיוון לבדב. בדיון שנערך ביום 14.9.2022
31 נחקרו בעלי הדין – דריה ואריה.

32

33 15. הצדדים סיכמו טענותיהם בכתב.

34

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

דיון והכרעה

הזכויות המתנגשות ומהלך הניתוח המשפטי

16. המתווה לבחינת טענה לפגיעה בשם הטוב המולידה עוולה בזיקין ומזכה בפיצוי, מורכבת מארבעה שלבים, על פי המסלול שהותווה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן **החוק**) ובפסיקה. כך נאמר לעניין זה בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ. נתן שרנסקי (פורסם בנבו):

"ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי משמעות זו, מהווים הדברים "לשון הרע" על פי סעיף 1 לחוק, והאם אופן אמירתם מהווה "פרסום" כמשמעותו על פי מבחני סעיף 2 לחוק. בשלב שלישי, יש לבחון את תחולת ההגנות השונות על הפרסום, על פי סעיפים 13 עד 15 לחוק, אשר תחולת מי מהן עשויה לשלול את אחריותו של המפרסם לפרסום לשון הרע. גם שלב זה עשוי לכלול רכיב המתייחס לפרשנות הביטוי ולסיווגו, למשל, כביטוי של עובדה או ביטוי של דעה, לשם התאמתו להגנה הרלבנטית. בשלב הרביעי, אם ממלא הפרסום את תנאי שלושת השלבים הקודמים, נבחנת שאלת הסעדים, ובתוכם שאלת הפיצוי הראוי לתובע. על כל ארבעת שלבים אלה חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי" (ראה גם בע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ. ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (פורסם בנבו)).

17. הערכים המוגנים על ידי עוולת איסור לשון הרע הם כבוד האדם, הזכות לשם טוב ולפרטיות. מנגד עומד חופש הביטוי. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי לאחר חקיקת חוקי היסוד האיזון בין שתי הזכויות הוא איזון אופקי, ואין לתת לזכות זו או אחרת משקל מיוחד (ראה ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ (פורסם בנבו)).

18. מאחר ואין ליתן עדיפות לאחד מהערכים והאיזון הוא אופקי, הרי שיש להכריע מהי נוסחת האיזון המתאימה בכל מקרה ומקרה לפי נסיבותיו ולפי עוצמתו של כל אחד מהערכים באותן הנסיבות.

"נקודת האיזון הראויה בין הערכים הנוגדים - חופש הביטוי מול הזכות לשם טוב - נחתכת על פי משקלם היחסי של ערכים אלה. האיזון מושג כפרי הערכה ערכית עקרונית, תוך יישום הערכה מושגית זו על נסיבותיו המיוחדות של המקרה". רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו).

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1

2 ודוק, האיזון חולש על כל ארבעת השלבים לניתוח הטענה לפגיעה בשם הטוב; הן בשאלת פרשנות
3 הביטוי והאם הדברים, על פי משמעותם, מהווה לשון הרע, והן על תחולתן של ההגנות השונות.
4 מעבר לכך, על פי הפסיקה יש יחסי גומלין בין השלבים השונים, מעין "מקבילית כוחות": כך, שככל
5 שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים
6 14-15 לחוק, ולהיפך.

7

8 19. כאמור, בשלב הראשון והשני יש לבחון את פרשנות הדברים שפורסמו ולקבוע האם הם מהווים
9 "לשון הרע" כהגדרתו בסעיף 1 לחוק. אין חולק כי יסוד "הפרסום" הקבוע בסעיף 2 לחוק מתקיים
10 בענייננו.

11

12 20. סעיף 1 לחוק קובע: "לשון הרע מהי -
13 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

- 14 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות, או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם;
- 15 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- 16 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או ב
17 מקצועו;
- 18 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו או נטייתו המינית".

19

20 21. אמירות מהוות לשון הרע כאשר קיימת אפשרות אובייקטיבית כי פרסומן עלול להביא להשפלתו
21 של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בוז או לעג מצד הבריות, או לפגוע במשרתו, במקצועו או
22 במשלח ידו. משמעות האמירות נלמדת מתוכן והמשתמע מהן, והן מתפרשות על פי מובן הרגיל
23 והטבעי בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות, קרי אמות מידה מקובלות של האדם או הקורא
24 הסביר. על פי המבחן האובייקטיבי, נבחנת ההשפעה שיש לאמירות על ההערכה לה זוכה האדם
25 בעיני הציבור (ראה ע"א 334/89 רבקה מיכאלי נ' בלה אלמוג (פורסם בנבו)).

26

27 משכך, אמת המידה לבחינת האמירה כלשון הרע אינה תלויה בכוונת המפרסם, או באופן בו הובן
28 הפרסום על ידי הנפגע. כך נקבע לעניין זה בע"א 740/86 תומרקין נ' העצני (פורסם בנבו) "ההלכה
29 היא, שאין חשיבות לשאלה מה הייתה כוונתו של המפרסם מחד גיסא, ואין חשיבות לשאלה כיצד
30 הבין את הדברים בפועל מי שקרא את הדברים מאידך גיסא. המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת
31 השופט היושב בדיון, המשמעות, שקורא סביר היה מייחס למלים".

32 כמו כן, לצורך גיבוש עוולה בגין לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוז. די
33 שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה כזו (אורי שנהר, דיני לשון הרע, התשנ"ז-1997 (להלן: שנהר)
34 עמ' 121)).

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1

2

22. לאור עקרונות אלו שהותוו בדין, נפנה לדון בכל אחד מהפרסומים.

3

4

הפרסומים הראשון והשני – פרסומים בפלטפורמת יוטיוב

5

6

23. כאמור, אריה העלה שני פרסומים בערוץ יוטיוב השייך לו, ערוץ שאינו פעיל, ולמעשה, שני הפרסומים מושא התביעה הם היחידים המופיעים בו.

7

8

9

24. הפרסומים נעשו לאחר שניתן פסק הדין בערעור. לטענת אריה, הסכים לתוצאה בערעור, לפיה הסעדים האופרטיביים בפסק הדין של בית משפט קמא, קרי הפיצויים ששילם לדריה, יותרו על כנם, ובלבד כי הממצאים והמסקנות בפסק הדין של בית משפט קמא, לפיהם, בין היתר, תקף באלימות והטרד מינית את דריה, יבוטלו. מהראיות עולה כי אריה לא השלים עם קביעות בית המשפט בפסק הדין בכפר סבא, קביעות שהתפרסמו ופגעו בו, כדבריו. כך, למשל, טען גם בא כוחו בדיון בערעור: "אני כאן כי יש נגד מרשי קביעות פוגעניות שהתפרסמו, זה הגיע ליישוב".

15

16

25. הפרסום אליו מכוון אריה הוא כתבה באתר "פוסטה" (מיום 19.10.2017) על פסק הדין שניתן בבית המשפט בכפר סבא בעניינם של הצדדים.

17

18

כותרת הכתבה "בעל בית שקרא לדיירת 'זנזונת' ישלם לה 50 אלף שקל". בכותרת המשנה נכתב בין היתר כי בית המשפט בכפר סבא "קבע כי בעל הדירה אשר עקב אחרי הדיירת במצלמות אבטחה הפר חוזה, הטרד מינית והוציא לשון הרע, וחייב אותו לשלם לשוכרת כ-50 אלף שקלים". בגוף הכתבה, צוינו פרטיהם של הצדדים, לרבות שמם ומקום מגוריהם, תמצית טענות הצדדים בהליך, וקביעות בית המשפט בפסק הדין, לרבות הסעדים שנפסקו.

22

23

24

26. ככל הנראה, מי שעמד מאחורי פרסום הכתבה היה בא כוחה דאז של דריה שייצג אותה (או מי ממשרדו) בהליך בבית המשפט בכפר סבא. תמונתו של עורך הדין אף מופיעה בגוף הכתבה. יוער כי דריה טענה כי אין לה כל קשר לפרסום הכתבה וכי אינה יודעת אם עורך דינה הוא שעומד מאחורי הפרסום. לדבריה, בשלב מאוחר יותר היא פנתה לאתר פוסטה על מנת להסיר את שמה מהפרסום, כך ששמה הופיע בהמשך בראשי תיבות בלבד. למעט זאת, הכתבה נותרה ברשת ללא שינוי.

28

29

30

27. אריה העיד כי הכתבה באתר פוסטה הביאה לידיעת הציבור את קביעות בית המשפט בפסק הדין בכפר סבא, המציגות אותו כמטריד מינית וכמי שמתנהג באלימות, תוך ציון שמו המלא ומקום מגוריו, וכי אנשים ביישובו נחשפו לפרסום. אף לאחר שניתן פסק הדין בערעור, לרבות הקביעה הברורה כי ממצאיו ומסקנותיו של בית המשפט בהליך בכפר סבא בטלים ומבוטלים, עדיין הופיעה

33

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 הכתבה המקורית של פוסטה ברשת האינטרנט. לדברי אריה, הוא פנה לאתר פוסטה על מנת שיסירו
2 את הכתבה, אך ללא הועיל.
3
- 4 28. על רקע זה, פעל אריה, לטענתו, לפרסם את גרסתו לאירועים בשני פרסומים בערוץ בפלטפורמת
5 יוטיוב, ולהבהיר כי קביעות בית המשפט בהליך בכפר סבא, כפי שהובאו בכתבה, בטלים ומבוטלים.
6
- 7 29. מדובר בשני פרסומים זהים כמעט לחלוטין ומשכך, ניתוחם יעשה במאוחד. בשני הפרסומים שולבה
8 הכתבה מאתר פוסטה, לרבות הכותרת, כותרת המשנה ומרבית התוכן המופיע בכתבה, ולצד זה
9 הערות שהוסיף אריה. כמו כן, צורף לפרסומים סרטון ממצלמת האבטחה של אריה, שתיעדה את
10 אירוע התקיפה, כאשר אריה הוסיף כתוביות המתארות את המתרחש בסרטון, כפי גרסתו. בחלק
11 מהסרטון אף שולב קטע שמע של דריה כפי שהוקלט על ידה.
12 זה המקום לציין כי מרבית האמור בפרסומים על ידי הנתבע, לרבות הסרטון וההערות על גביו,
13 עוסקים באירוע התקיפה ולא ביתר הקביעות בפסק הדין.
14
- 15 30. לאחר שהובא הרקע לפרסומים, יובא להלן תוכן הפרסומים הרלבנטי לענייננו.
16
- 17 31. **בפרסום הראשון**, מופיעה כותרת הכתבה מאתר "פוסטה" וכותרת המשנה. אריה הוסיף את
18 תגובתו לכתבה: **"פסק דין הזוי! שופט, רונן פלג, נתן פיצוי עונשי 20,000 ₪, לזוג צעירים בני 22 פפ**
19 **שצרכו אלכוהול, דריה לזבניק סטודנטית למשפטים ולבן זוגה לחיים איוון לבדב עבריין מורשע**
20 **בייבוא סמים קשים על שתקפו פיזית פנסינור בחצר ביתו באישון לילה וגרמו לו לשכב 14 יום"**.
21
- 22 בתוך קובץ הווידאו הביא אריה את מרבית תוכן הכתבה המקורית מאתר פוסטה (הוצגה נ/3),
23 לרבות ציטוט טענות דריה כלפיו בעניין התקיפה, ציטוט גרסתו בהליך, וציטוט של כל האמור
24 בכתבה ביחס לקביעות בית המשפט בפסק הדין - לרבות קביעות בית המשפט כי אריה נראה בסרטון
25 בבירור כמי **"שדוחף ומכה את לזבניק"**, כי פרשנותו של הנתבע לסרטון שתיעד את אירוע התקיפה
26 **"מהווה אבסורד, ואין היא משקפת את הנראה ואת הנשמע בצילום"**, וכן כי **"השופט פלג פסק**
27 **גם כי אריה הוא זה שתקף בברוטאליות את לזבניק"**. יש להוסיף כי אריה אף הבליט בהדגשה את
28 המילים מתוך הכתבה שציטט (לא מופיע במקור), המתארות את התקיפה המיוחסת לו בפסק הדין.
29
- 30 בהמשך, מתחת לציטוט תוכן הכתבה מאתר פוסטה כתב אריה: **"הערות בעל הבית:**
31 **ציטוטים מפסק הדין: "אבסורד", "תקף בברוטאליות את לזבניק", מסקנות הזויות וממצאים**
32 **דמיוניים נדרשו לשופט, כדי לבסס הטיית דין בעליל, למרות מסקנות חוקרי המשטרה ועדות**
33 **הפקח המקומי: "בן זוגה רץ לעבר אריה והחל להכותו"**.
34 **"אין שופטים בישראל!", על כן שהעם יראה הסרט ושפוט!**

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1 לפניכם סרט ממצלמת אבטחה, שעליו הולבש שמע מהקלטה של דריה לזבניק, אשר הם חלק
2 מראיות בתיק: 7710-08-15, המראה בבירור איך שני צעירים בני 22 לאחר שצרכו אלכוהול
3 במועדון לילה בערב יום חמישי, תוקפים את בעל הבית, פנסינור בן 67 בחצר ביתו לאחר שהוער
4 משנתו ב-04:30 לפנות בוקר.
5 ורק על אירוע זה בלבד! נענש בעל הבית ושילם 20,000 ₪ כפיצוי עונשי לדריה לזבניק סטודנטית
6 למשפטים (ואולי שופטת בעתיד!!).
7 את כל פסק הדין אפשר למצוא באתר "פסק דין".
8 לאחרונה בערעור נפסק, שכל הממצאים והמסקנות של השופט פלג מבוטלים!

9
10 על גבי סרטון מצלמת האבטחה, שילב אריה כתוביות עם פרשנותו למתרחש בסרטון המתעד את
11 אירוע התקיפה. בין היתר, כתב כי "הדיירת שכרה את הדירה כבודדה... ניסתה להכניס את בן
12 זוגה איוון לבדב לחצר בגניבה על אף שכניסתו נאסרה יום קודם לכן בשל איומיו על בעל הבית...
13 דריה מתחילה להתסיס את השטח ולהתגרות באריה... אריה מבקש מדירה להיכנס לישון היא
14 מסרבת ומתגרה בו עם כוונות זדון לקראת התקיפה, כמו נחש, שקט ורגוע... דריה מזהה שהשער
15 החל להסגר שנית ומתקרבת אליו, אריה חוזר אליה ומבקש שוב שתכנס לישון, שימו לב לרוע הלב
16 של דריה, מתגרה ומשקרת "נועל אותי", הרי היציאה מהחצר חופשית לכל ע"י לחצן שבכל
17 השערים!!!, כשריח אלכוהול נודף ממנה נצמדת לשער. לפתע! מכניסה דריה את ראשה בקו
18 השער הנסגר!... שימו לב לטלטלת השער מעוצמת המכה שנחתה על חזהו של אריה משתי ידיו
19 של איוון... הצגת דריה מתחילה!! "מדליקה" את איוון וגם משמיעה לצורך ההקלטה.. אריה
20 המום ונסע מהתקיפה עליו בתוך חצרו.. הצגת דריה מסתיימת בדמעות תנין".

21
22 בסיום הסרטון מוסיף אריה, בין היתר: "בהמשך אפרט איך: התעלמות צורמת מגרסאות סותרות
23 ומשתנות, ומשקרים גסים של נתבעת 1, דריה לזבניק סטודנטית למשפטים (...). הכל כדי
24 להכשיר פסק דין הזוי, מוטה בעליל שכל ממצאיו ומסקנותיו, כבר בוטלו בערעור".
25
26 בפרסום השני, הוסיף אריה כותרת: "הפרשה המשפטית ההזויה הובילה לפסק דין מעוות!! –
27 אין שופטים בישראל".
28

29 32. זה המקום לציין כי הסרטון ממצלמת האבטחה שתיעד את אירוע התקיפה כלל אינו ברור ועולה
30 קושי לקבוע ממצאים כלשהם על בסיסו. דברים אלו נכונים אף לאחר שהוגשה חוות דעת המומחה
31 מטעם אריה בנוגע לסרטון ולאחר שמיעת חקירת אותו מומחה, שלא היה בה כדי לשנות לעניין זה.
32

33 33. בחינת האמור בפרסומים הראשון והשני בכללותם, בהתאם לאמות המידה של האדם הסביר,
34 מובילה, לטעמי, למסקנה כי ה"כתובת" לפרסומים אלו לא היתה התובעת, וכי הפרסום הוא,

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 בעיקרו, ביקורת כלפי הגורם השיפוטי שנתן את פסק הדין בבית המשפט בכפר סבא ואף כלפי
2 מערכת המשפט בכללותה. כך, מכנה אריה את פסק הדין "הזוי", "מסקנות הזויות וממצאים
3 דמיוניים נדרשו לשופט כדי לבסס הטיית דין בעליל", "אין שופטים בישראל", "פסק דין מעוות",
4 ועוד.
- 5 אריה אף העיד כי: "אני רואה את הפרסום הזה כאזהרה לציבור מפני עובד ציבור, שהיטה משפט
6 בעליל" (עמ' 45 שורה 15).
- 7
- 8 הגם שמדובר בביקורת בוטה וצורמת כנגד גורם שיפוטי ומערכת המשפט, עסקינן בביקורת
9 לגיטימית שאינה מהווה, לטעמי, לשון הרע, ובכל מקרה איני נדרשת לכך בתביעה שבפני.
10
- 11 34. עם זאת, במסגרת הפרסומים נכללים ביטויים אשר יש בהם כדי להוות "לשון הרע" המובעת
12 מפורשות כלפי דריה. כאמור, במסגרת הבחינה האם מדובר ב"לשון הרע" אין משמעות לכוונת
13 המפרסם, ודי בכך כי האמור בפרסום "עלול" לפגוע. גם השאלה בדבר היותו של הפרסום שקרי או
14 אמת, אינה מעלה או מורידה לעניין הגדרתו כ"לשון הרע" בהתאם לחוק, כך שיתכן כי פרסום יכיל
15 עובדות אמת ועדיין ייחשב כהוצאת "לשון הרע".
16
- 17 35. בעיני הקורא הסביר שייחשף לפרסומים עלולה דריה להצטייר כאדם אלים התוקף פיזית אדם
18 מבוגר, או מסייע לתקיפתו, וכאדם שקרן, שלילי ומניפולטיבי. יש באמור כדי לבזות את דריה
19 ולהשפילה בעיני הבריות.
20
- 21 36. עם זאת, אמרנו כי האיזון בין הערכים המתנגשים חולש על כל ארבעת השלבים לניתוח הטענה
22 לפגיעה בשם הטוב.
23
- 24 בענייננו, בהקשר הכולל של הפרסום, פרסום שמרביתו ביקורת על הגורם השיפוטי שנתן את פסק
25 הדין, וכאשר משקלו של התוכן הפוגע כלפי דריה מתוך כלל הפרסום אינו גדול, וכאשר הדברים
26 נאמרים כפרשנותו של אריה (גם אם היא פרשנות "מעוותת" כנטען בתביעה), ובה בעת הקורא נחשף
27 לממצאי פסק הדין בבית המשפט בכפר סבא, בו נקבעו ממצאים ברורים כנגד אריה בנוגע לאירוע
28 התקיפה, לרבות הקביעה כי פרשנותו לסרטון "אבסורדית", וכאשר מצורף לפרסום סרטון מצלמת
29 האבטחה על מנת שהצופה יוכל להתרשם בעצמו, הרי שכלל האמור מחליש את עוצמת הפגיעה
30 בתובעת.
31
- 32 לכך יש להוסיף נתונים, שאף יובאו בחשבון בשלב בחינת ההגנות, לרבות כי מדובר בפרסום זניח
33 שאינו נחזה להיות "רציני" או בעל משמעות יתרה, שפורסם על ידי הנתבע בערוץ יוטיוב אישי שלו
34 שהינו בעל חשיפה מוגבלת ביותר בלשון המעטה, וסרטון שנערך באמצעים ביתיים פשוטים, כפי

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 שניתן להתרשם מהסרטון עצמו. גם לנתונים אלו ישנה השפעה על מידת הרצינות שהקורא הסביר
2 ייחס לפרסום.
3
- 4 37. זה המקום לציין כי אין ממש בטענת דריה כי אריה פגע בפרטיותה תוך שהפר את החיסיון שהוטל
5 על שמה. בניגוד לטענתה, הרי שלא הוטל חיסיון כלשהו על ההליך שהתנהל בבית המשפט בכפר
6 סבא או בבית המשפט המחוזי מרכז, לרבות על שמה ופרטיה. כך גם בכתבה שפורסמה באתר
7 פוסטה מופיעים פרטיה המלאים של דריה. אמנם, בשלב מאוחר יותר פנתה דריה, כדבריה, לאתר
8 פוסטה ולאחרים משפטיים נוספים לחסות את שמה, ואולם, כפי שהוכיח אריה, בפרסומים
9 באתרים משפטיים שונים מופיעים עדיין פרטיה של דריה לרבות שמה המלא.
10 גם פרטים נוספים הנוגעים, לטענת דריה, לחייה הפרטיים מופיעים בכתבה באתר פוסטה או בפסק
11 הדין בבית המשפט בכפר סבא הגלוי לעיני כל באתרים משפטיים.
12
- 13 38. לאור האמור, יש לקבוע כי יש בפרסומים כדי להוות "לשון הרע" כלפי דריה. יש לבחון כעת האם
14 חלות מי מההגנות בחוק להן טוען אריה.
15
- 16 39. אריה טען למספר הגנות החלות על הפרסומים הראשון והשני. ההגנה העיקרית הרלבנטית, לטעמי,
17 הינה הגנת "תום הלב" המנויה בסעיף 15(3) לחוק – "הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי
18 כשר של הנאשם או הנתבע..".
19
- 20 40. בחינת מכלול הראיות בפני מובילה למסקנה כי הגנה זו חלה על פרסומים אלו.
21
- 22 41. הגנה זו חלה בהתקיים ארבעה תנאים מצטברים; ראשית, נתבע או נאשם המבקש ליהנות מההגנה
23 צריך להוכיח, כי היה עניין אישי כשר כלשהו אשר הגנתו הצדיקה את עשיית פרסום; שנית, עליו
24 להראות שתוכן הפרסום שבמחלוקת נועד להגן על אותו עניין; שלישית, עליו להצביע על כך
25 שהפרסום הופנה רק לאנשים מסוימים שזהותם מתחייבת מהוראות הסעיף; ולבסוף עליו להוכיח
26 כי הפרסום נעשה בתום לב (ראו שנהר, בעמ' 294).
- 27
- 28 42. סבורני כי יש בפרסומים הראשון והשני כדי להגן על אינטרס אישי כשר של הנתבע - הגנה על שמו
29 הטוב – בנסיבות בהן גם לאחר שניתן פסק הדין בערעור, הקובע כי קביעות בית המשפט קמא בפסק
30 הדין מבוטלות, הפרסום ברשת האינטרנט בעניינו של הנתבע, המתאר אותו כתוקף פיזית ומטריד
31 מינית, נותר על כנו.
32

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 43. כמו כן, תוכן הפרסום הינו רלבנטי להגנה על אותו עניין אישי כשר. ראשית, תוכן הפרסום הינו,
2 בעיקר, מענה לממצאים והקביעות בפסק הדין בהליך בכפר סבא, כפי שהובאו בכתבה באתר פוסטה
3 ובפסק הדין המפורסם באתרים משפטים שונים.
4
5 שנית, לפרסומים צירף אריה את הכתבה מאתר פוסטה, ובה תמצית של טענות הצדדים בהליך
6 בכפר סבא וקביעות בית המשפט בפסק הדין, צירף קישור לפסק הדין, צירף סרטון ממצלמת
7 האבטחה על מנת להבהיר את גרסתו בעניין אירוע התקיפה, וציין כי ממצאי פסק הדין בוטלו
8 בערעור, נתונים אשר אף הם רלבנטיים להגנה על אותו עניין אישי כשר.
9
10 בנוסף, גם תוכן הפרסום הנוגע לפרשנותו של אריה את שהתרחש באירוע התקיפה, לרבות באשר
11 להתנהגותה והתנהלותה של דריה עצמה, הינו רלבנטי, ואיני סבורה כי הדברים שפורסמו עברו את
12 השיעור המספיק להגנת אותו עניין אישי כשר. זאת ועוד, חלק מטענות אריה בפרסומים המופנות
13 כלפי דריה כבר הובאו בכתבה באתר פוסטה ובפסק הדין בבית משפט קמא, לרבות טענת אריה כי
14 הותקף על ידי דריה.
15
16 44. בכל הנוגע לתפוצת הפרסום, יצוין כי הפרסום יכול להיות מוגן גם אם הופנה לציבור הרחב, וזאת
17 במקרים בהם ההגנה על העניין האישי חייבה תפוצה רחבה (ראה שנהר בעמ' 297). כל מקרה
18 ונסובותיו. בענייננו, הפרסומים נעשו בערוץ יוטיוב אישי של אריה, כמענה לכתבה מאתר פוסטה
19 שהתפרסמה ברשת האינטרנט ולפסק הדין של בית המשפט קמא אשר אף הוא אינו חסוי ומופיע
20 באתרים משפטיים.
21
22 חשוב מכך, מדובר כאמור בערוץ יוטיוב אישי של הנתבע, ערוץ זניח שאין בו פעילות או פרסומים
23 כלל, למעט שני הפרסומים מושא התביעה. מעותק הפרסומים שצירפה התובעת לראיותיה עולה כי
24 לפרסום הראשון היו 40 צפיות ולפרסום השני 50 צפיות. מדובר במספר זניח של צפיות, ואריה אף
25 העיד כי מרבית הצפיות נעשו על ידו עת נכנס לפרסומים כדי לבדוק את הסרטונים שצירף. כמו כן,
26 מדובר בפרסומים זהים כמעט לחלוטין ומשכך, גם מי שנחשף אליהם נחשף למעשה לאותו התוכן.
27 ניתן אף להניח כי אותם אנשים שצפו בפרסום הראשון צפו גם בשני, כך שאין מדובר במספר צפיות
28 מצטבר.
29
30 יצוין לעניין זה, כי דריה נשאלה בחקירתה הנגדית כיצד היא נחשפה לסרטונים, והשיבה כי נחשפה
31 לסרטונים מעמית לעבודה: **"כנראה הקיש את השם שלי בגוגל למטרה עסקית וכך הוא עלה על**
32 **זה והוא זה שהתריע על הסרטונים"** (עמ' 35 שורות 1-2), וכי זה היה בסמוך להפצת הסרטונים.
33 כשנשאלה על זהותו של אותו מכר השיבה **"... זה באמת מביך להביא אנשים להעיד בסיטואציה**
34 **הזו ואני לא רוצה שתקראו לו כי הוא מכר עסקי ואני לא רוצה לומר את שמו"** (עמ' 35 שורות 8-9).

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 כאשר נטען כלפיה כי נחשפה לסרטונים רק לאחר שאלו נשלחו על ידי אריה למאמן שלה (הכוונה
2 לעו"ד ארז אבוהב – מ.י.) העידה כי: **"דרך המאמן שלי הבנתי שגם הוא צפה בסרטון וגם נחשף**
3 **לזה בעצם"** (עמ' 35 שורה 14).
- 4 עוד העידה דריה כי "המון אנשים" נחשפו לסרטון, וכי קיבלה פניות מחברים שלה בעקבות
5 הסרטונים להם נחשפו. ואולם, כאשר נשאלה כמה חברים פנו אליה בעקבות הסרטונים השיבה
6 שאינה יודעת ואף סירבה לומר את שמם בתואנה כי היא חוששת שהנתבע יטריד אותם.
7
- 8 מצאתי כי עדותה של דריה בעניין זה היתה עדות מגמתית, שעומדת בסתירה עם גרסתה שלה בהליך
9 לפי חוק למניעת הטרדה מאיימת (בפני כב' השופטת אושרית הובר היימן) שם טענה כי גילתה דרך
10 המעסיק שלה (עו"ד ארז אבוהב – מ.י.) על הסרטונים. אוסיף, כי העדה מטעם דריה, חברתה שירה
11 פרוכטר, העידה כי נחשפה לסרטונים לאחר שדריה סיפרה לה על כך ואף שלחה לה קישור לסרטון.
12
- 13 אוסיף, במאמר מוסגר, כי גם גרסתה של דריה בכל הנוגע להתנהלותו של אריה כלפיה, קרי כי אריה
14 אובססיבי כלפיה, ולא מפסיק מאז שנת 2014 ועד שנת 2018 להטרדה, לבלוש אחריה ולפרסם
15 פרסומים כוזבים כנגדה ברשתות החברתיות (כפי שאף טענה בבקשה למתן צו להטרדה מאיימת
16 בשנת 2018), אינה נכונה, מופרזת וחסרת כל פרופורציה.
17
- 18 45. התנאי הנוסף לתחולת ההגנה הוא שהנתבע יוכיח כי הפרסום נעשה בתום לב. לצד דרישת תום הלב
19 ביחס להגנות המנויות בסעיף 15 לחוק, ניצבות החזקות שבסעיף 16 לחוק, החיוביות והשליליות,
20 הקובעות נסיבות שבהן חזקה על המפרסם שעשה את הפרסום בתום לב או שעשה את הפרסום
21 שלא בתום לב. חזקות אלו מכניסות את יסוד הסבירות לפרסום, כך שהסבירות היא, למעשה, אמת
22 מידה ראייתית להוכחת תום לב.
23
- 24 על בית המשפט לבחון את מידת הסבירות שבפרסום, מידת אמונתו של המפרסם באמיתות
25 הפרסום, מידת הזהירות של המפרסם בבודקו את אמיתות הטענות שבפרסום והכוונות שהניעו
26 אותו, שכן כל אלו רלבנטיות לבחינת תום ליבו של המפרסם (ראה שנהר בעמ' 261-260).
27
- 28 46. בענייננו, שוכנעתי כי הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן הנסיבות, וכי הפרסום הוא מאוזן.
29 הנתבע פרש למעשה בפני הצופה שנחשף לפרסומים לא רק את דעתו שלו על קביעות פסק הדין,
30 ובעיקר לעניין אירוע התקיפה, אלא גם את התמונה כולה. את טענות הצדדים בהליך, את קביעות
31 בית משפט קמא, לרבות קביעות המפורשת של בית המשפט כי פרשנותו של אריה לסרטון הינה
32 אבסורדית וכי נראה בבירור בסרטון כי הוא זה שתקף את דריה. אריה אף צירף קישור לפסק הדין
33 עצמו, את הסרטון של מצלמת האבטחה תוך שהוא מוסיף את פרשנותו למה שנראה בסרטון, ואף

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1 מציין מפורשות בפרסום : **".. שהעם יראה את הסרט וישפוט"**. קרי, גם לשיטתו של אריה הוא
2 מציג את גרסתו שלו לאירוע התקיפה.
3 ודוק, מכלל הביטויים בהם השתמש אריה כדי לתאר את התנהגות דריה הרי שהביטוי העיקרי
4 המהווה "לשון הרע" הינו הצגתה של דריה כמי שתקפה פיזית פנסיונר מבוגר.
5
6 47. זאת ועוד, שוכנעתי כי הנתבע האמין בכל ליבו ובאמונה כנה בנכונות הדברים שפרסם ובכך כי
7 קביעות בית המשפט בפסק הדין בכפר סבא עשו לו עוול.
8
9 על כוונתו של הנתבע ועל אמונתו שלו בגרסתו ובאמיתות הפרסום ניתן ללמוד אף מנסיבות חיצוניות
10 לפרסום. כך למשל, בסיום שמיעת הראיות בהליך בבית המשפט בכפר סבא המליץ בית המשפט
11 לצדדים לסיים את המחלוקת בהתנצלות של אריה כלפי דריה ולהותיר את שאלת הוצאות בלבד
12 להכרעת בית המשפט בהתאם לשיקול דעתו. הגם שאריה יכול היה לסיים את ההליך בהתנצלות
13 בלבד ופסיקת הוצאות, ללא חיוב בתשלום פיצוי כלשהו לדריה, סירב אריה להצעה באומרו :
14 **"הצדק הוא חשוב וייקוב הדין את ההר"** (ראה פרוטוקול דיון מיום 6.11.2016 בהליך בכפר סבא).
15
16 כך גם הסכים אריה להמלצת בית המשפט בדיון בערעור להותיר את החיוב בפיצויים על כנו, ובלבד
17 שיקבע כי הממצאים והקביעות בפסק הדין של בית משפט קמא בטלים ומבוטלים. וכך העיד אריה
18 לעניין זה : **"(... עוה"ד שלי אמר שזה מצוין כי זה מה שרציתי, כבודי נוקה מהפרסומים ואני
19 ויתרתי על הכסף"** (עמ' 46 שורות 4-5).
20
21 מניעיו של המפרסם עשויים אף הם ללמד על תום ליבו. בענייננו, שוכנעתי כי הכוונה שהניעה את
22 הנתבע בביצוע הפרסומים ביוטיוב היתה למרק את שמו "ולהוציא את הצדק לאור", לאחר
23 שבערעור נקבע כי ממצאי פסק הדין והקביעות בו מבוטלים. כך, העיד אריה כי מטרה אחת בפרסום
24 הסרטון היתה להביע את דעתו על השופט בבית משפט קמא ומטרה נוספת להגן על שמו מפני פרסום
25 המכפיש אותו : **" (... קרוב לשנה רץ פרסום המכפיש אותי ברשתות החברתיות כמו עבריין מין,
26 ולי יש נכדות שגם גולשות באינטרנט ואחרי שקיבלתי תיקון בערעור פניתי לפוסטה לאמיר ואז
27 הלכתי לתקן בעצמי"** (עמ' 49 שורות 22-24).
28
29 48. כאמור, נקודת האיזון בין הזכויות והערכים המתנגשים – חופש הביטוי מול הזכות לשם טוב -
30 נחתכת על פי משקלם היחסי של ערכים אלה בהתאם לכל מקרה ומקרה ונסיבותיו. בענייננו, ניתן
31 לומר כי אין מדובר אך ב"התנגשות" בין חופש הביטוי של אריה אל מול זכותה של דריה לשמה
32 הטוב במובן הפשוט, אלא בזכות ובאינטרס של שני הצדדים להגן על שמם הטוב.
33

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

49. כמו כן, האיזון בין האינטרסים המתנגשים של הצדדים חולש אף על תחולת ההגנות השונות, וכי קיימים יחסי גומלין בין השלבים השונים ("מקבילית הכוחות"), כך שכל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים 14-15 לחוק, ולהיפך.

50. לאור קביעתי כי עוצמת הפגיעה בדריה בפרסומים הראשון והשני אינה גבוהה, סבורני כי די באמור לעיל כדי לקבוע כי הגנת תום הלב, המנויה בסעיף האמור, חלה בענייננו.

51. די באמור לעיל כדי לדחות את התביעה בכל הנוגע לפרסומים הראשון והשני ולא מצאתי להידרש ליתר ההגנות להן טען הנתבע.

הפרסומים השלישי והרביעי - המכתב ללשכת עורכי הדין והדוא"ל למאמן של דריה

52. כאמור, לאחר שניתן פסק הדין בערעור, ובעת שדריה היתה בשלב ההתמחות במשרדו של עו"ד ארז אבוהב, שלח אריה מכתב ללשכת עורכי הדין (הפרסום השלישי) שכותרתו "התנגדות לקבלת לזבניק דריה ללשכת עורכי הדין בישראל", ובו כתב כדלקמן:

"רק לאחרונה נודע לי על האפשרות שכל אחד יכול להתנגד לקבלה ללשכתכם. איני יודע אם מידע זה באיחור יעזור לכם?! הגב' לזבניק דריה אינה ראויה להימנות בקהילתכם מהטעמים הבאים:

1. שקרה מס' פעמים במשטרת ישראל ב-2014 כדי לפגוע בי ולהביא למעצרי.
2. שקרה לפחות בשלושה בתי משפט שונים מעל דוכן העדים.
3. התרועעה בחב' צורכי סמים אסורים כאשר ארוסה ובן זוגה לחיים איוון לבדב השתמש בסמים כבר מגיל 13, נשלל רשיונו עקב נהיגה תחת השפעת אלכוהול, ולאחרונה ב-2016 הורשע בייבוא סמים קשים ונדון לשלוש שנים.
4. הגב' לזבניק צורכת אלכוהול, ולפי הפוסט שלה בפייסבוק היא אלכוהוליסטית.
5. ב-10-07-2009 משטרת רחובות בקשה הארכת מעצר לה ולשתי חברותיה. בית המשפט בראשון לציון נעתר לבקשה, אין לי גישה למידע זה למעט פרסומו ברשת (השערתי, קשור לאלכוהול או סמים)

יש ברשותי הוכחות לכל הטענות הנ"ל, מוכן להעמידם לרשותכם."

53. במכתב צוינו מכותבים נוספים ואולם, אריה העיד כי שלח את המכתב ללשכת עורכי הדין בלבד. טענה זו לא נסתרה. לא הובאו ראיות כי אכן המכתב הועבר לגורמים נוספים (למעט המאמן) ודריה אינה טוענת כי קיבלה פניות מגורמים אחרים בנוגע למכתב, למעט לשכת עורכי הדין. דריה העידה כי בעקבות המכתב נדרשה להגיש תגובה בכתב ללשכת עורכי הדין ואף זומנה לשימוע בפני וועדת המתמחים הארצית בלשכה שם נדרשה לספק תשובות ומענה להכפשות של אריה במכתבו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

- 1
- 2 54. הפרסום הרביעי בגינו תובעת דריה, הינו דואר אלקטרוני ששלח אריה למאמנה של דריה, עו"ד ארז
- 3 אבוהב. בהודעת הדוא"ל כתב אריה "לתשומת משרדכם", צירף קישור לפרסום שהעלה בערוץ
- 4 היוטיוב וכן עותק הפנייה ללשכת עורכי הדין.
- 5
- 6 55. במכתב המופנה ללשכת עורכי הדין מייחס אריה לדריה התנהגויות שליליות והאשמות חמורות,
- 7 וודאי בכל הנוגע למי שמתעתדת להתקבל כחברה בלשכת עורכי הדין. כך, מתוארת דריה במכתב
- 8 כאלכוהוליסטית, בעלת עבר פלילי, כמי שמתרועעת עם עבריין שהורשע בייבוא סמים קשים, ואף
- 9 כמי שנוהגת לשקר במשטרה ובבית המשפט. לפיכך, יש באמור במכתב זה כדי להוות "לשון הרע"
- 10 כלפי דריה.
- 11
- 12 56. בניגוד לפרסומים הראשון והשני לגביהם עמדה, לטעמי, לאריה הגנת תום הלב, איני סבורה כי
- 13 אריה הרים הנטל להוכיח כי עומדות לו מי מההגנות מכח החוק ביחס לפרסום השלישי. ואסביר.
- 14
- 15 57. אמנם, בהתאם לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961, רשאי כל אדם להגיש ללשכה התנגדות
- 16 לקבלת מועמד לחברות בלשכה (סעיף 43 לחוק). הלשכה רשאית, לאחר שנתנה למועמד הזדמנות
- 17 לטעון טענותיו כלפיה, שלא לקבלו כחבר ללשכה על אף כשירותו, אם נתגלו לה עובדות אחרות, בין
- 18 אם על ידי פסק דין של בית דין משמעותי או על ידי התנגדות שהוגשה לפי סעיף 43 ובין בדרך אחרת,
- 19 אם מצאה שלאור עובדות אלו אין המועמד ראוי לשמש עורך דין (סעיף 44 (א)(2) לחוק).
- 20
- 21 לשכת עורכי הדין הוכרה בפסיקה כרשות מוסמכת לקבלת תלונות על עו"ד ונקבע כי הגשת תלונה
- 22 ללשכה תהיה מוגנת אם הוגשה בתום לב (ראה למשל ת"א (ת"א) 7165/84 פישמן נ. בר און (פורסם
- 23 בנבו)).
- 24 מבחינת הרציונל והתכלית בבסיס ההגנה אין כל הבדל, לטעמי, בין הגשת תלונה ללשכה על עורך
- 25 דין חבר בלשכה לבין מכתב התנגדות לקבלת מועמד כחבר בלשכה.
- 26
- 27 58. בענייננו, טען הנתבע בסיכומיו כי מדובר בפרסום מוגן מכח סעיף 13(9) לחוק, וכן טען לתחולתן של
- 28 מספר הגנות "תום הלב" המנויות בסעיף 15 לחוק; סעיף 15(2), סעיף 15(3), סעיף 15(4) סעיף 15(5)
- 29 וסעיף 15(10).
- 30
- 31 59. יצוין כי בכתב ההגנה כלל לא טען הנתבע להגנה מכח סעיף 13(9) לחוק. כך או כך, סבורני כי סעיף
- 32 13(9) כלל אינו חל בענייננו, ואין מדובר ב"פרסום מותר" כהגדרתו באותו הסעיף.
- 33

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1 בתמצית, יצוין כי הרציונל הספציפי של סעיף 13 (9) הוא לאפשר לרשויות הרשמיות של המדינה
2 לפעול, במסגרת סמכויותיהן כדין, מבלי לחשוש כי תהיינה מאוימות מפני תוצאות משפטיות בשל
3 התבטאויות הקשורות בתפקידן (ראה לעניין זה ע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ. שרה פרוש (פורסם
4 בנבו)). אין זה המקרה בענייננו.

5

6 60. גם הגנות "תום הלב" אליהן הפנה הנתבע אינן חלות בענייננו. ההגנה בסעיף 15(2) – "היחסים בינו
7 לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות את
8 הפרסום" – אינה חלה שכן לא הוכחה כי חלה "חובה" על הנתבע לבצע את הפרסום. יצוין כי נפסק
9 כי הגשת תלונה ללשכת עורכי הדין כנגד עורך דין אינה נעשית מתוך חובה (ראה פסק הדין בעניין
10 פישמן). מעבר לכך, לא הוכח כי מערכת היחסים בין הנתבע למי שאליו הופנה הפרסום חייבה את
11 הנתבע למסור את המידע שפורסם, וממילא סבורני כי תוכן הפרסום חורג מהנדרש לביצוע אותה
12 חובה, גם לו הוכחה.

13

14 אין ממש גם בטענה לתחולת ההגנה מכח סעיף 15(4), שכן התובעת אינה מחזיקה בתפקיד רשמי או
15 ציבורי, ומכח סעיף 15(5) שכן אין מדובר על הבעת דעה בנוגע לדברים שנאמרו או התפרסמו במהלך
16 הליכים משפטיים, וזאת בשים לב כי תוכן התלונה ממילא חורג מהבעת דעה על התנהגות התובעת
17 בהליכים המשפטיים בין הצדדים.

18 גם ההגנה מכח סעיף 15(3), הגנה על עניין אישי כשר, אינה חלה על הפרסום השלישי, מכתב
19 ההתנגדות ללשכת עורכי הדין, וכך גם אין ממש בטענה לתחולת ההגנה מכח סעיף 15(10) שכן ברי
20 כי מטרת הפרסום המופנה ללשכת עורכי הדין אינה כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה
21 קודם לכן.

22

23 61. מעבר לנדרש, אציין כי ההגנה "הקלאסית" במקרה של הגשת תלונה לרשות מוסמכת הינה ההגנה
24 המנויה בסעיף 15(8) לחוק. מעבר לכך כי הנתבע לא טען להגנה זו באופן ספציפי ביחס לפרסום
25 השלישי או הרביעי, אלא באופן כללי בלבד, מצאתי להוסיף, על מנת לא יהא הנייר חסר, כי בנסיבות
26 העניין שבפני הגנה זו לא תחול.

27

28 62. פרסום בדרך של הגשת תלונה ללשכת עורכי הדין (או בענייננו התנגדות לקבלת חבר ללשכה) הוכר
29 בגדר הפרסומים הנכללים במסגרת ההגנה הקבועה בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע (ר' שנהר,
30 בעמ' 303). הפסיקה קבעה הגנה רחבה בכל הנוגע להגשת תלונה לרשויות מוסמכות וזאת לאור
31 האינטרס הציבורי שמטרתו לעודד אנשים שלא לחשוש מפני הגשת תלונות.

32

33

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

63. עם זאת, על בית המשפט לבחון האם הנתבע עמד בנטל להראות כי התלונה הוגשה בתום לב, כפי הגדרת הפסיקה. לתום הלב הנדרש להגנה זו ישנם מאפיינים ייחודיים הנובעים מהצורך לאזן בין האינטרס הציבורי שבקבלת מידע מהציבור על מעשים פסולים לבין האינטרס בשמירה על שמו הטוב של האדם.
64. התנאי לקיומו של רכיב תום הלב הוא האמונה הכנה של המפרסם באמיתות הפרסום. כדי לקבוע כי התלונה אכן הוגשה בתום לב על בית המשפט להגיע למסקנה עובדתית כממצא כי הנתבע אכן כתב את הדברים מתוך אמונה כנה.
65. בהקשר זה, אף לאופן שבו נאמרים הדברים יש משמעות. כך, נטל תום הלב יהיה כבד יותר כאשר האמור בתלונה מנוסח באופן פוגעני ומשתלח לעומת דברים שנוסחו בצורה מתונה ומרוסנת. ויוזכר, כי על פי הפסיקה לבחינת ההגנות יש קשר הדוק לעוצמתו של הפרסום הפוגע.
66. כאמור, מכתבו של הנתבע ללשכת עורכי הדין כולל האשמות חמורות כנגד התובעת ואינו מנוסח באופן מתון. מכאן, כי הנטל להוכחת תום ליבו של הנתבע כבד יותר.
- מעבר לכך, לא ניתן לומר כי הנתבע האמין באמונה כנה באמיתות הפרסום שעה שחלק מהאמור בו כלל אינו בידעו האישית של הנתבע. ודוק, גם כאשר עסקינן בתלונה שעניינה התרחשות עובדתית אשר הנתבע חווה בעצמו ביחס למושא התלונה, עדיין יש לבסס גרעין עובדתי לנטען ואין די בתחושה הסובייקטיבית של המפרסם. כמו כן, לא שוכנעתי כי יש בעדותו של הנתבע או בראיות שהציג כדי לבסס את היסוד הסובייקטיבי הנדרש.
- אלא שבענייננו חלק מהדברים שהובאו בפרסום כלל אינו מצוי בידעו של הנתבע, ומשכך, אין לומר כי הנתבע האמין באמיתות הפרסום. כך למשל, דבריו הנוגעים לעברה הפלילי של התובעת, שהנתבע משער כי הוא קשור לאלכוהול או סמים אך אין לו ידיעה על כך, הטענה בדבר הקשר של התובעת עם איוון לרבות הרשעתו בייבוא סמים קשים בשנת 2016, בעוד שההתרחשות בינו לבין התובעת אירעה בשנת 2014, הקביעה שדריה היא אלכוהוליסטית, על אף שהנתבע העיד כי אינו יודע שהיא כזו אלא מדובר בהערכה שלו על בסיס התנהגותה, ועוד.
- גם הצגתה של התובעת כמי שנתנה עדות שקר במשטרה ובבתי המשפט במספר הזדמנויות שונות, בעייתי. הגם שהנתבע הציג זאת כעובדה הרי שאין כל קביעה שיפוטית או אחרת כי אכן מדובר בעדות שקר או בתלונה כוזבת, אלא מדובר בגרסתו של הנתבע בלבד. ודוק, התלונות במשטרה שהגישה התובעת כנגד הנתבע נסגר מחוסר ראיות ולא מכל סיבה אחרת. כמו כן, ביטול הקביעות והממצאים שנקבעו בפסק הדין בבית המשפט בכפר סבא במסגרת הערעור, בהתאם להסכמת

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1 הצדדים, אין בה כדי לקבוע כי התובעת שיקרה בבית המשפט כמו שאין בכך כדי להוות קביעה
2 פוזיטיבית כי גרסת הנתבע היא שהתקבלה.
3

4 67. לאור האמור, אני סבורה כי הוכחה עוולה בהתאם לחוק איסור לשון הרע ולא הוכחה כי מי
5 מההגנות הנטענות עומדת לנתבע.

6
7 68. מסקנתי בכל הנוגע לפרסום השלישי כוחה יפה גם ביחס לפרסום הרביעי, בכל הנוגע לצירוף עותק
8 הפנייה ללשכת עורכי הדין למאמנה של דריה באותה העת.
9

פיצויים

10
11
12 69. לאור האמור לעיל, מצאתי לקבל את התביעה בכל הנוגע לפרסומים השלישי והרביעי (אך ביחס
13 למכתב ללשכת עורכי הדין בלבד), ולדחות את התביעה בכל הנוגע לפרסומים הראשון והשני.
14

15 70. לעניין הפיצוי - הערכת הנזק הינה עניין הנתון להערכה שיפוטית, הבנויה על אמות מידה כלליות,
16 ועל נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הפרטי (ע"א 492/89 סלונים נ' "דבר" בע"מ (פורסם בנבו)).
17

18 71. הסעד בתביעה בפני הוא לפיצוי ללא הוכחת נזק. יצוין כי תנאי לקבלת פיצויים הוא שהפרסום
19 המשמיץ גרם נזק לתובע (הנפגע), שכן ללא נזק אין פסיקת פיצוי. עם זאת, בתביעה לפיצויים ללא
20 הוכחת נזק יהיה זכאי התובע לפיצויים בגין הפגיעה בשמו הטוב גם אם לא הביא ראיה להוכחת
21 נזקיו (שנהר בעמ' 367).
22

23 72. אומדן הפיצוי הראוי נתון לשיקול דעתו של בית המשפט לפי נסיבות העניין כאשר שיעור הפיצוי
24 נגזר מאופי וחומרת הפגיעה. יש לתת את הדעת גם לתפוצת הפרסום ולהתנהגות המפרסם. כמו כן,
25 ככל ובית המשפט סבור כי הפרסום נעשה מתוך כוונה לפגוע, רשאי הוא לפסוק כפל פיצוי.
26

27 73. ברע"א 4740/00 לימור אמר נ. אורנה יוסף (פורסם בנבו), נקבע כי בבואו של בית המשפט לפסוק
28 פיצוי בגין עוולת לשון הרע, עליו לשקול את הפרמטרים הבאים:
29

30 "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של
31 הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה
32 בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב
33 הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1 פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק
2 אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו".

3
4 משכך, לצורך קביעת הפיצוי בגין לשון הרע ללא הוכחת נזק, יש לבחון כל מקרה ומקרה בהתאם
5 לנסיבותיו.

6
7 74. בענייננו, יש להביא בחשבון כי הפרסום המופנה ללשכת עורכי הדין כלל האשמות חמורות כלפי
8 התובעת, לרבות ייחוס של מעשים פליליים, שיש בהם כדי להטיל דופי בתובעת ובהתאמתה לשמש
9 כעורכת דין. דריה העידה כי נאלצה להשיב בכתב למכתבו הפוגעני של אריה ואף התייצבה לשימוע
10 בפני וועדת ההתמחות. התרשמתי כי דריה אכן נפגעה מההאשמות שייחס לה הנתבע במכתבו
11 ללשכת עורכי הדין וכי חשה מושפלת בשל הצורך ליתן מענה והסבר להאשמות שיוחסו לה. עוד יש
12 להביא בחשבון כי אריה לא חזר בו במהלך ההליך מההאשמות הקשות כלפי דריה כפי שהובאו
13 באותו פרסום.

14
15 75. מנגד, הבאתי בחשבון כי עסקינן בפניה לרשות מוסמכת המורגלת בקבלת תלונות, ושיש בידה
16 הכלים לבחון תלונות או התנגדויות המוגשות לה, כי לא מדובר בפרסום בתפוצה רחבה אלא באופן
17 ממוקד, וכי בסופו של דבר לא חל עיכוב בקבלתה של דירה ללשכה. כמו כן, לאחר בחינת הראיות
18 בפני איני סבורה כי הפרסום נעשה בכוונת זדון.

19
20 76. בכל הנוגע להעברת מכתב ההפניה ללשכת עורכי הדין למאמנה של דריה, עו"ד ארז אבוהב, איני
21 סבורה כי הוכח קיומו של נזק ממשי כלשהו (להבדיל ממקרה בו אירע נזק אך אין צורך בהבאת
22 ראיות להוכחתו). ראשית, דריה עצמה אינה טוענת כי נגרם לה נזק כלשהו עקב הפנייה למאמן,
23 לרבות כי הפרסום פגע בשמה הטוב בעיני המאמן. כמו כן, לא נטען כי נגרם נזק אחר, לרבות פגיעה
24 בהתמחותה אצל אותו מאמן. זאת ועוד, לא היתה כל מניעה לזמן את מאמנה של התובעת, עו"ד
25 ארז אבוהב, כדי להעיד בהליך זה כמי שנחשף לאותו פרסום. לא זו אף זו, בסמוך לאחר שהמאמן
26 נחשף לפרסום פנתה דריה בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בשל הפרסומים, לרבות הפנייה
27 ללשכת עורכי הדין, כאשר מאמנה, עו"ד אבוהב, הוא שייצג אותה בהליך.

28
29 77. לאור כל האמור לעיל, ובמכלול השיקולים הרלבנטיים, מצאתי לחייב את הנתבע לשלם לתובעת
30 פיצוי בסך של 15,000 ₪.

31
32 78. לאור התוצאה אליה הגעתי, יישא כל צד בהוצאותיו.

בית משפט השלום בנתניה

ת"א 153-02-19 לזבניק נ' פרא

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

מרי יפעת, שופטת

